

maa Lønninger ere jo ofte givne til Anden-
 Trede- Fjerde- og Femtelærere paa Landet og i
 Byerne, med Hensyn til hvilke det slet ikke med
 Bestemtighed kan siges, om disse Lærere eller Lærere-
 under i Virkeligheden præstere fuldt Arbejde for
 det Vederlag, de faae, om de maa anvende deres
 hele Arbejdstid for det Vederlag, de faae. Det
 forekommer mig, at man igjennem denne Be-
 stemmelse, saaledes som den blev vedtagen ved
 anden Behandling, vil komme til her at paataage
 sig at ville forrigere de Lønningsansættelser, som
 have fundet Sted, og som nu ere gjældende rundt
 omkring i Skoleraadskredsene. Jeg anser Bestem-
 melsen for at være saa urigtig i og for sig, at
 jeg ikke kan gjøre mig fortrolig med den Tanke,
 at denne Bestemmelse paa nogen Maade kan faae
 en blivende Plads paa Finantsloven. Jeg skal
 villig indrømme, at Vedtagelsen af Vndringsfor-
 slaget under Nr. 87 b., stillet af den ærede Ord-
 fører, og Forslaget under Nr. 5 udenfor Vn-
 dringsforslagslisten vil gjøre Bestemmelsen noget
 — ja, jeg havde nær brugt det Udtryk: „noget
 rimeligere“, men jeg vil nødig bruge noget Ud-
 tryk, der kunde opfattes som saarende, og jeg vil
 da sige, noget mindre uantageligt for mig. Jeg
 haaber imidlertid, at man paa dette Punkt vil
 vende tilbage til Bestemmelsens tidligere Affattelse,
 vedtaget paa Finantsloven ifjor og foreslaaet paa
 Finantslovsforslaget iaar, saa at der ikke vil
 blive Brug for Underendringsforslaget. — Hvad
 Vndringsforslaget under Nr. 86 angaar, da har
 den ærede Forslagsstiller ikke selv motiveret dette
 Forslag, men der er dog fremkommet en Motivering
 deraf fra et andet æret Medlem, der staar ham nær,
 saa jeg tør vel allerede nu udtale mig om dette
 Vndringsforslag. Den ærede Forslagsstiller's Men-
 ning er jo den, at, naar der sker væsentlige For-
 andringer i Reglerne for Fordeling af Lærertillæg
 i Kredse, da vil det ogsaa være nødvendigt eller
 rigtigt at foretage en Forandring i den paa Finants-
 lovsforslaget — saaledes som det nu foreligger —
 givne Fordeling af de 300,000 Kr. mellem de
 enkelte Skoleraadskredse. Tanken er jo i og for
 sig selvstændig rigtig, men Spørgsmaalet bliver jo
 for det Første, om de vedtagne Vndringer ere
 eller blive saa betydelige, at det af den Grund
 vil være nødvendigt at foretage nogen Forandring
 i Fordelingen mellem Kredse, — det bliver det
 første Spørgsmaal. Hvad dette angaar, skal jeg
 udtale, at det forekommer mig, at der ikke er
 nogen Sandsynlighed for, at den Vndring i de for
 indeværende Finantsaar gjældende Bestemmelser,
 der blev vedtagen ved 2den Behandling, uden paa-
 ny at foreligge til Drøftelse nu — nemlig Ude-
 ladelsen af den Bestemmelse, at Lønningsforbedring
 for Lærerne, opnaaet siden 1874, ikke skal tages
 med i Betragtning ved Anvendelsen af Maginial-
 grænsen for, hvad der kunde ydes dem fra Sta-
 tens Side, — kan faae nogen væsentlig Ind-
 ydelse paa Fordelingen mellem Kredse. Der

er, efter hvad der hidtil har foreligget, ikke nogen
 Grund til at antage, at denne Bestemmelse i inde-
 værende Aar har virket i den Grad forskjellig i
 de forskjellige Skoleraadskredse, at Summens, de
 300,000 Kr.'s Fordeling paa det nu foreliggende
 Finantslovsforslag, vilde være bleven en væsentlig
 anden, dersom den Bestemmelse ikke havde gjæltet
 for forrige Aar. Med Hensyn til den anden Vn-
 dring, som blev vedtagen ved 2den Behandling,
 og som jeg nylig omtalte, at Lærere med under
 800 Kr. skulle have lige saa meget Tillæg som
 de, der have 800 Kr., da er jeg ikke istand til
 at overse, hvorledes den vil komme til at virke i
 forskjellige Kredse. Jeg har intet andet Materiale
 i saa Henseende for mig end den Oplysning, som
 jeg allerede meddelte Thinget ved 2den Behandling
 af Finantsloven, at omtrent den ene Trediedel af
 disse ringe lønede Embeder findes paa Øerne,
 medens de to Trediedele findes i Sjælland. Det
 er det eneste Materiale, som jeg har til at be-
 dømme Virkningen af denne Bestemmelse for For-
 delingen mellem Skoleraadskredse; men jeg fast-
 holder Forretningen om, at denne Bestemmelse
 ikke vil blive staaende paa Finantsloven, og jeg
 vil altsaa ikke af Hensyn til den kunne tilraade
 at foretage en Omfordeling mellem Skoleraadsk-
 redse. Disse to Bemærkninger kun med Hensyn
 til Nødvendigheden af overhovedet at foretage
 en Omfordeling mellem Kredse. Men naar jeg
 spørger, om man gjennem Vedtagelsen af Vndrings-
 forslaget under Nr. 86 vilde naae til en rigtig
 Fordeling imellem Kredse, da maa jeg rigtignok
 udtale, at jeg ikke skjønner rettere, end at man
 ved at vedtage Vndringsforslaget vil faae en endnu
 mere uligelig Fordeling imellem Kredse, end ved
 at lade de opførte Summer staa. Vndringsfor-
 slaget gaar nemlig ud paa, at Summen — de
 300,000 Kr. — skal fordeles af Finantsministe-
 ren mellem Skolefondene i Henhold til Antallet
 af de den 1ste April 1879 i Skoleraadskredsen
 ansatte Lærere, som kunde komme i Betragtning
 ifølge de nedenfor angivne Regler, men det vilde
 jo være det Samme, som at vende tilbage til de
 Fordelingsregler, som ere givne fra forrige Aar.
 Naar ja! Det er kun en Omfivning deraf, men
 det er i Virkeligheden akkurat det Samme. Naar
 man ser hen til, at den Regel, som blev givet
 for forrige Aar, efter hvad der er oplyst i An-
 mærkningerne II. til Finantslovsforslaget for 1879
 — 80, har virket saa ulige med Hensyn til For-
 delingen paa Skoleraadskredse, at den enkelte Por-
 tion har varieret mellem 13¹/₂ og 28³/₄ pCt., altsaa
 at der forholdsvis er givet mere end dobbelt saa
 Meget til den ene Kreds som til den anden, og
 at dette Forhold jo ingenlunde udelukkende, og
 jeg tør endogsaa sige, ikke væsentlig skyldes den
 Bestemmelse, som for indeværende Aars Vedkom-
 mende er udgaaet, saa ser jeg ikke rettere end,
 at man ved at vende tilbage til Fordelingsreglerne,
 saaledes som de bleve vedtagne ifjor, i Virkelig-